

Sygnatura akt: XI GC 910/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Maciej Żuchowski

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółka jawna K. G. A. B. w Ł.**

przeciwko (...) **E.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zwraca powodowi (...) spółka jawna K. G. A. B. w Ł. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 367 (trzysta sześćdziesiąt siedem) złotych i 55 (pięćdziesiąt pięć) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt XI GC 910/16

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

W dniu 29 stycznia 2016 roku powódka (...) spółka jawna w G. wniosła przeciwko (...) E. pozew o zapłatę kwoty 575,64 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 listopada 2015 roku do dnia zapłaty oraz złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że zawarła umowę o podwykonawstwo, której przedmiotem była dostawa i montaż atrakcji wodnych na obiekcie należącym do (...) E.. Po odbiorze, w czasie wykonywania prac serwisowych, przedstawiciele powódki stwierdzili uszkodzenia, o czym poinformowali generalnego wykonawcę, wskazując, iż prawdopodobna przyczyną jest niewłaściwe użytkownie urządzenia. Pozwana zgłosiła reklamację i stwierdziła, że rzeczą wtórną jest wskazanie osoby, która zapłaci za wykonane prace, ponieważ potrzebuje mieć sprawny plac zabaw dla dzieci. Powyższe powódka uznała za akceptację uprzednio wysłanego kosztorysu naprawy i przystąpiła do realizacji prac za wykonanie których wystawiła pozwanej fakturę VAT opiewającą na kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Pozwana odmówiła zapłaty, wskazując, że powódka nie dowiodła niewłaściwego użytkowania urządzenia.

Dnia 19 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

W przepisany terminie pozwana złożyła sprzeciw, którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że nigdy nie doszło do zawarcia nowej umowy, której przedmiotem była naprawa uszkodzeń, a prace były wykonywane w ramach gwarancji. Nadto strona pozwana zakwestionowała jakość dostarczonego i zamontowanego przez powódkę materiału oraz zgłosiła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu i braku legitymacji procesowej biernej po pozwanej.

W replice powódka w zasadzie powtórzyło swoje uprzednie stanowisko w sprawie, dodając jedynie, że strona pozwana nie wykazała, iż przyczyna uszkodzenia tkwiła w cechach sprzedanej rzeczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) spółka jawna K. G., A. B. w G. zawarła umowę, której przedmiotem była dostawa i montaż atrakcji wodnych na obiekcie należącym do (...) E.. Jednym z generalnych wykonawców inwestycji była (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Dnia 30 lipca 2015 roku sporządzono protokół odbioru robót, w którym ich jakość określono jako „dobrą”. Sporządzono instrukcję obsługi atrakcji wodnych dla dzieci, a także kartę gwarancyjną, zgodnie z którą gwarancja nie są objęte uszkodzenia mechaniczne i wady nimi wywołane, a także uszkodzenia i wady wynikłe wskutek: a) używania atrakcji wodnych niezgodnie z ich przeznaczeniem; b) niewłaściwej jakości wody; c) dokonywania samodzielnych napraw, przeróbek i zmian konstrukcyjnych; c) zdarzeń losowych oraz działania sił wyższych; d) materiałów uszczelniających połączeń laminatowych zużywających się w sposób naturalny.

Dowód:

-niesporne, a nadto protokół odbioru, k. 50;

-instrukcja obsługi, k. 47;

-karta gwarancyjna, k. 48-49

W związku ze zgłoszeniem gwarancyjnym, w dniach 9-10 października 2015 roku powódka wykonała prace serwisowe na obiekcie. M. S., były pracownik powódki, sporządził dokumentację fotograficzną stwierdzonych usterek. Zdjęcia przedstawiają uszkodzenia elementów, to jest elementów złącznych, fragmentów konstrukcji stalowych obrabianych mechanicznie, fragmenty konstrukcji spawanych, fragmenty elementów konstrukcyjno-malowanych oraz połączeń hydraulicznych. Sporządzono końcowy protokół odbioru robót, w którym stwierdzono, że prace zostały wykonane bez uwag ze strony użytkownika (pозwanej). Stwierdzono w nim jednocześnie, że większość uszkodzeń ma charakter mechaniczny i może powstawać w wyniku oddziaływania zbyt dużej siły oraz, że po zakończeniu serwisowania, w dniu 10 października 2015 roku, doszło do kolejnego uszkodzenia, mianowicie wyrwania armatki motorówki, która została zdemonstrowana w celu wykonania naprawy. W celu ustalenia przyczyn powstania uszkodzeń, zwrócono się do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o udostępnienie zabezpieczonej kopii nagrań monitoringu.

Dowód:

-pismo z dnia 14 października 2015 roku, k. 45;

-wydruk wiadomości e-mail z dnia 14 października 2015 roku, k. 44;

-zeznania M. S., k. 100-102;

-dokumentacja fotograficzna, k. 28-37;

-zeznania O. S., k. 102-103;

-opinia biegłego, k. 118-119.

W dniu 15 października 2015 roku pozwana dokonała zgłoszenia reklamacyjnego dotyczącego atrakcji w basenie rekreacyjnym dla dzieci i poinformowała, że wgląd do monitoringu jest możliwy na miejscu.

Dowód:

-zgłoszenie reklamacyjne, k. 43;

-wydruk wiadomości e-mail z dnia 15 października 2015 roku, k. 42.

Pismem z dnia 20 października 2015 roku powódka wysłała do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pismo, w którym wskazała na mechaniczny i zewnętrzny charakter stwierdzonych uszkodzeń, ponownie zwracając się o udostępnienie nagrań z monitoringu. Tego samego dnia pozwana przesłała do powódki wiadomość elektroniczną z której wynika, że pomiędzy stronami prawdopodobny jest spór mający wyjaśnić przyczynę stwierdzonych wad.

Dowód:

-pismo z dnia 20 października 2015 roku, k. 41;

-wydruk wiadomości e-mail z dnia 20 października 2015 roku, k. 39.

W dniu 22 października 2015 roku powódka przesłała do pozwanej ofertę kosztorysową za dokonanie koniecznych napraw, w odpowiedzi pozwana stwierdziła, że rzeczą wtórną jest kto zapłaci za wykonane prace, ponieważ potrzebuje mieć sprawny prac zabaw dla dzieci. Pismem z dnia 26 października 2015 roku powódka ponownie zwróciła się do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o udostępnienie nagrań z monitoringu. Tego samego dnia powódka poinformowała pozwaną, że przystępuje do usunięcia usterek. Prace zostały wykonane w dniu 27 października 2015 roku i z tego tytułu, w dniu 30 października 2015 roku, została wystawiona faktura VAT na kwotę 575,64 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 13 listopada 2015 roku.

Dowód:

-korespondencja z dnia 22 października 2015 roku, k. 38;

-wydruk wiadomości e-mail z dnia 26 października 2015 roku, k. 27;

-wydruk wiadomości e-mail z dnia 26 października 2015 roku, k. 26;

-protokół odbioru robót serwisowych, k. 25.

Z dużym prawdopodobieństwem, bezpośrednią przyczyną powstania uszkodzenia urządzenia „armatka wodna” był luz połączenia skręconego, dający możliwość przesuwania się elementów złącznych w sposób niekontrolowany, który miał wpływ na pęknięcie materiału pręta gwintowego. Wskutek pęknięcia doszło do wyrwania węża elastycznego i ułamania króćca. Nie można określić sił i kierunku ich działania na uszkodzone urządzenie.

Dowód:

-opinia biegłego, k. 118-119.

Sąd zważył, co następuje

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i jako takie podlegało oddaleniu.

Istota sporu w zasadzie sprowadzała się do ustalenia, czy prace wykonane przez powódkę były wykonane na podstawie nowego zlecenia czy też w ramach gwarancji. W pierwszej kolejności należy się jednak odnieść do zarzutów natury

formalnej zgłoszonych przez stronę pozwaną, mianowicie niewłaściwości miejscowej Sądu oraz braku legitymacji procesowej biernej.

Należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 34 k.p.c. powództwo o wykonanie umowy można wytoczyć przed Sąd miejsca jej wykonania, zaś zgodnie z treścią art. 454 § 1 k.p.c., miejscem wykonania zobowiązania o charakterze pieniężnym jest miejsce zamieszkania albo siedziba wierzyciela (jeżeli nie zostało oznaczone w inny sposób). O ile rację ma pozwana, że na kanwie niniejszej sprawy nie doszło do zawarcia nowej umowy, o czym będzie mowa w dalszej części rozważań, o tyle kwestia ta wymagała merytorycznego rozpoznania sprawy i zarzut dotyczący niewłaściwości, zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a więc przed powyższym, nie mógł się ostać.

Jeżeli zaś chodzi o zarzut braku legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanej, to jest on dla Sądu niezrozumiały, bowiem pozwaną w niniejszej sprawie od samego początku jest (...) E., a nie jej jednostka budżetowa. I ten zarzut nie mógł więc zostać uwzględniony.

Wydając wyrok w niniejszej sprawie Sąd oparł się w całości o rzetelną i rzeczową opinię biegłego M. M.. Biegły dokonał analizy przedstawionych przez stronę powodową zdjęć i stwierdził, że z dużym prawdopodobieństwem bezpośrednią przyczyną powstania uszkodzeń był luz połączenia skręcane, który dawał możliwość przesuwania się elementów złącznych w sposób niekontrolowany. Na powyższe wskazuje zdjęcie załączone na karcie 30, które ilustruje ujęcie od strony nakrętki samohamownej z wkładką. To z kolei spowodowało pęknięcie materiału pręta gwintowego (zdjęcie na karcie 28), a następnie wyrwanie węża elastycznego i ułamania króćca (zdjęcie na kartach 32 i 33). W ślad za biegłym, Sąd przyjął założenie, że materiały z których zostały wykonane poszczególne elementy urządzenia są zgodne z przedłożonymi świadectwami i nie miały ukrytych wad, a montaż poszczególnych elementów odbył się zgodnie z dokumentacją producenta - co prawda pozwana stanęła na stanowisku, że jakość dostarczonych i zamontowanych przez powódkę urządzeń była niewłaściwa, jednak nie przedstawiła na tę okoliczność żadnego dowodu (art. 6 k.c.). Jest to tylko wyłącznie twierdzenie strony pozwanej. Biegły wskazał również, że jednoznaczne i pewne określenie przyczyny uszkodzenia lub zmiana wyżej wymienionych założeń byłoby możliwe po przeprowadzeniu dodatkowych badań materiału w akredytowanym laboratorium, jednak żadna ze stron o to nie wniosowała, wobec czego Sąd nie miał podstaw, by podważać dokonane ustalenia. Co ważne, żadna ze stron nie złożyła również zarzutów do opinii, co tym bardziej czyni ją w pełni wiarygodną.

Świadkowie O. S. oraz M. S. a priori przyjęli, że przyczyną uszkodzenia armatki wodnej było jej niewłaściwe użytkowanie, to jest przez osoby dorosłe, nie wskazując jednak żadnego dowodu na tę okoliczność (art. 6 k.c.). Świadek O. S. dodała przy tym, że jest w posiadaniu zdjęć wskazujących jak dzieci szarpią wykonane urządzenia, jednak ich nie przedstawiła i trudno ocenić, czy w rzeczywistości tak było, a jeśli tak, to jaki miało wpływ na powstałe wady. Zeznania wyżej wymienionych świadków stoją w wyraźniej opozycji do ustaleń biegłego, jednak bazują na subiektywnym przeświadczeniu osób je składających, wobec czego nie mogą zmieniać wniosków wskazanych w profesjonalnie i obiektywnie sporządzonej opinii rzeczoznawcy, który dysponuje odpowiednią wiedzą w badanej tematyce. Jeżeli zaś chodzi o zeznania świadka R. B., to były one nieprzydatne dla rozwiązania niniejszego sporu, gdyż świadek ten w zasadzie ograniczył się do ogólnego stwierdzenia, iż z wykonanych atrakcji powinny korzystać dzieci, a nie dorośli, czego przecież nikt nie kwestionował.

Odnosząc się do kwestii monitoringu, to fakt jego nieudostępnienia, nie implikuje jeszcze, że urządzenie było niewłaściwie użytkowane, a dalej, że było to przyczyną doznanych uszkodzeń. Z powyższego nie wynika również domniemanie takiego zachowania i jego skutków. Strona powodowa nie powołała przy tym dowodu na wyżej wskazaną okoliczność (art. 6 k.c.). Nie zgłoszono w trakcie postępowania wniosku o zobowiązanie strony pozwanej do złożenia nagrań z monitoringu co uniemożliwia zastosowanie normy art. 233 § 2 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 577 § 3 k.c., jeżeli została udzielona gwarancja co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytuje się w razie wątpliwości, że gwarant jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, o ile wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w oświadczeniu gwarancyjnym.

Jak już zostało wcześniej wspomniane, Sąd przyjął, że bezpośrednią przyczyną powstałych uszkodzeń były wady montażowe, wobec czego powódka jako wykonawca prac winna je usunąć w ramach udzielonej gwarancji. Stanowisko strony powodowej, że doszło do zawarcia nowej, odrębnej, umowy zlecenia (o dzieło) jest błędne i nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Samo zaś stwierdzenie, iż rzeczą wtórną jest to kto zapłaci za wykonane prace, w czasie trwającego sporu co do prawidłowości ich wykonania, nie może oznaczać, że doszło do zawarcia nowego zlecenia, nawet w sposób dorozumiany (per facta concludentia). Strona pozwana nie wykazała również przesłanych wyłączających ochronę gwarancyjną (a więc, że uszkodzenia wynikły wskutek na przykład używania atrakcji wodnych niezgodnie z ich przeznaczeniem- punkt 5 Z. udzielania gwarancji dla atrakcji wodnych).

Podsumowując, w niniejszej sprawie pomiędzy stronami nie doszło do ukształtowania nowego stosunku prawnego (umowy zlecenia czy też umowy o dzieło), w wyniku którego powódka nabyła przeciwko pozwanej roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za wykonane prace. Powództwo podlegało więc oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku Sąd zwrócił powódce nadpłaconą należność na poczet wynagrodzenia biegłego, o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powódka jest stroną przegrywającą w sprawie zobowiązana do zwrotu na rzecz swojego przeciwnika procesowego poniesione przez niego koszty procesu. Na kwotę 120 złotych złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego, zgodnie z §2 ust. 1 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

- 1.(...);
2. (...)
3. (...)
4. (...)